

Nr. 9 i 10.

Miesięcznik
pobożnego stow.
Armji
św. Krzyża.

GŁOS ZIEMI ŚW.

Wrzesień—Październik 1931.

Adres:

Redakcja „Głosu Ziemi Św".

Klasztor Braci Mniejszych,
ulica Reformacka Nr. 4, w Krakowie.

Z drukarni Jana Gablankowskiego w Krakowie.

Do

P. T. Czytelników „Głosu Ziemi św."

Aczkolwiek zaszła zmiana w osobie redaktora Głosu Ziemi św. — jako nowego Komisarza Ziemi św. — to jednak pisemko pobożnego Stow. Armji Krzyża św. wychodzić będzie tak samo jak dotychczas, na razie jeszcze jako dwumiesięcznik i podawać będzie wiadomości tyczące się Ziemi św., jak również i tyczące się Stow. Armji Krzyża św. i jego Członków. Nadto zachęcać się będzie do sprawy Ziemi św i miejsc świętych w Palestynie wszystkich P. T. wiernych, przedewszystkiem zaś „Krzyżowców" tj. Członków Stow. Armji Krzyża św.

Ceny za pojedynczy numer „Głosu Ziemi św." nie wyznaczamy, bo wydawnictwo nasze nie jest obliczone na zyski, ale jest upominkiem dla miłośników Ziemi św. od Komisarjatu naszego. Zostawiamy to więc

do uznania i dobrowolniej ofiary Czcigodnych Członków Armji Krzyża św. i wszystkich P. T. Czytelników.

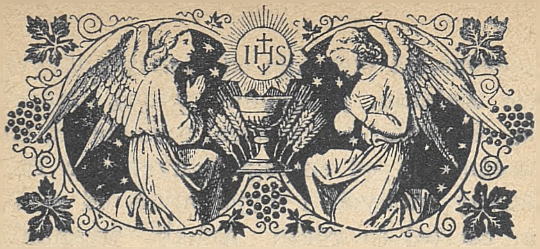
Kraków w grudniu 1930 r.

O. Anatol Pytlik
Komisarz Ziemi św.
ul. Reformacka 4.

P. T. Czytelnicy!

Nietylko sami czytajcie o Ziemi św., nietylko przestajcie na tem, że Wy jesteście członkami Armji Krzyża św., ale starajcie się i innych pozyskać dla tego zbożnego dzieła, niech każdy Krzyżowiec pozyska nowego Krzyżowca, a tak wzmogą się zastępy Armji Krzyża św.

Redakcja.

Święta Góra Karmel.

Miasto Kaiffa dzisiaj całkowicie zmodernizowane, stanowi główny cel kolei żelaznej, wiodącej od Kairo poprzez El-Kantara. Miasto Kaiffa sławne z czasów wojen Krzyżowych zostało zdobyte przez Tankreta, lecz odebrane z powrotem w 1187 przez Saladina. Dziś nie pozostało prawie nic z dawnej świetności miasta. Jedynym i najcenniejszym zabytkiem jest tu góra Karmel wznosząca się na przestrzeni około 24 km na wysokość 300 m. Sam środek góry wynoszący 540 m, wznosi się majestatycznie ku górze, mając z jednej strony szeroko rozlane morze, z drugiej równiny Esdrelonu. Góra Karmel

położona na południe od Kaiffy pokryta jest zielenią, jarzynami, winną latoroślą, oliwkami i drzewami sosnowemi, co odróżnia ją od szeregu innych gór Palestyny suchych i wypalonych od słońca. Na tej to górze „Achab“ wygnany przez bezbożnego Jezabela, zaprowadził kult Baala. Tu też w jednej z grot mieszkał prorok Eliasz. Zagniewany zwołał kapłanów kultu Baala, poto by rozszerzyć kult Boga Izraelskiego, a zniszczyć kult okazywany Bogu pogańskiemu. Wzniesiono dwa ołtarze, oba stronnictwa religijne poczęły się modlić. Nagle ogień niebieski zstąpił na ołtarz Eliasza, pochłaniając złożone tam w postaci mięsa ofiary. Natomiast ofiary złożone bogom pogańskim pozostały nietknięte. Na widok ten rozszalały tłum urządził masakrę kapłanom Baala. Góra Karmel poprzecinana grodami, dawała schronienie wielkiej liczbie pustelników, jeszcze w początkach Chrześcijaństwa. W 1156 założono na niej zakon Karmelitów i wzniesiono klasztor ponad grotą Eliasza. Klasztor ten w ro-

ku 1252 zwiedził Św. Ludwik. Wielu wielkich Świętych Kościoła, przyczynia się do uświetnienia miejsc na górze Karmel. Między innymi należy wymienić Św. Bertolda, pierwszego generalnego przeora, oraz Św. Brokarta, Św. Cyryla z Konstantynopola i Św. Szymona Stock. Góra Karmel posiada też wielu swych męczenników, zwłaszcza z roku 1291 w którym wszyscy wierni zostali wymordowani przez muzułmanów w chwili gdy Królowej Karmelu śpiewali „Salve Regina". Klasztor Karmelitów został częściowo zburzony i stąd opustoszały przez 3 wieki. W 1631 roku z nakazu Kongregacji Św. dla Propagandy Wiary, Przew. Prosper od Św. Ducha zorganizował na nowo misję i górę Karmel obrał sobie za siedzibę, odprawiwszy w listopadzie tego samego roku uroczystą Mszę Św. w grocie Najśw. Dziewicy. Dzisiaj Bazylika i klasztor Karmelitów, wznosi się na wzgórzu jako podwójne świadectwo; miłości P. Marji do Karmelu i reguły Karmelitów dla Najśw. Dziewicy. W dniach: 17, 18, 19,

kwietnia bieżącego roku Najprzew. O. Generał i O.O. Prowincjałowie, całej reguły Karmelitów, udali się na wybór nowego Generała, obchodząc przytem uroczyście 300-letnią rocznicę ponownego objęcia w posiadanie góry Karmel, przez zakon Karmelitów. Z tej to okazji Najprzew. O. Nazareno Jacopezzi Kustosz Ziemi Świętej, Braci Mniejszych — Zakonu Św. Franciszka, odprawił uroczystą Mszę Św. w pierwszy dzień triduum, i zaprowadził na górze Św. Stacje drogi Krzyżowej. Jego Świątobliwość Barbassina Patriarcha Łacinski w Jerozolimie, zakończył uroczyste obchody pontyfikalną Mszą Św.

Niech Bóg pobłogosławi Św. Regule Karmelitów!

Sanktuarja w Ziemi św.

odnoszące się do tajemnic Różańca Św.

Kościół Święty często wzbogacał łaskami modlitwę Różańca Świętego. Niedawno temu Papież Pius XI. udzielił odpustu zupełnego za każdorazowe odmówienie Różańca przed wystawionym N. S. Sakramentem. Aby jednak uzyskać odpust trzeba rozmyślać nad głównemi tajemnicami z życia Zbawiciela i Panny Marji, Najważniejszemi tajemnicami są:

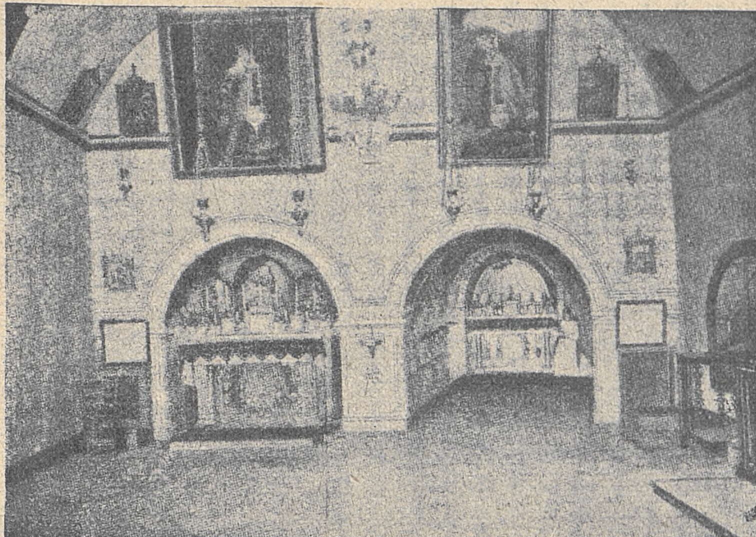
W Tajemnicy I-ej Radosnej:

1) Zwiastowanie: Archanioł Gabriel w Nazarecie zwiastował Marji Pannie wielką nowinę o wcieleniu „Słowa Bożego". Ona zaś wiadomość tę przyjęła

słowami: „Oto Ja służebnica Pańska, niech Mi się stanie według Słowa Twego". Parę wieków potem cesarz Konstantyn kazał wybudować bazylikę w miejscu owego zwiastowania. Bazylika ta ocalała pomimo kilkakrotnej inwazji muzułmańskiej, Chrześcijanie wykupili ją z rąk Saracenów w chwili gdy ci usiłowali ją zburzyć. Saraceni z zemsty zburzyli Nazaret w 1103. W kilka lat potem w 1109 Krzyżowcy odbudowali świątynię, która powtórnie zburzona została w 1263. Około roku 1300 Franciszkanie uzyskali pozwolenie wybudowania w tem miejscu wielkiej kapliczki, która objęłaby Grotę Świętą. Franciszkanie zostali wypędzeni lub pomordowani w latach 1385, 1448, 1548, 1634. w roku zaś 1700 szybko zaczęli napływać. Nowa świątynia zbudowana została w tem miejscu w roku 1620, lecz w 1638 zburzyli ją Beduini. Chrześcijanie jednak nie dali zaginąć przybytkowi Świętemu i wznieśli powtórnie mały kościółek w 1730 i odnowili go w kilkadziesiąt lat później w 1877. Mamy nadzieję,

że liczne składki napływające bez przerwy pozwolą na odbudowanie bazyliki Krzyżowców, przy której ma powstać też kaplica Św. Antoniego ze składek zbieranych w Polsce przez O. Aurelego Borkowskiego.

2) Nawiedzenie: Sanktuarjum „Nawiedzenia" znajduje się na Ain-Karem w górach Judajskich naprzeciwko miasteczka Świętego Jana. W IV wieku znajdował się na tem miejscu Kościół z którego pozostały jeszcze ruiny. Zajęli go Armeńczycy którzy wydali go dopiero na wskutek interwencji Krzyżowców w roku 1219. W roku 1490 kościół ten legł w gruzach. O.O. Franciszkanie wykupili jego ruiny w 1679, ale nie uzyskali prawa zbudowania jakiegoś innego kościoła w miejscu zburzonego. Natomiast powstała tam około 1712 maleńka kapliczka zniszczona wskutek częstych i katastrofalnych wylewów. Kapliczce tej przydzielono dwóch Franciszkanów Ojca i Brata którzy mają czuwać nad stanem przybytku Świę-

Kościół „Nawiedzenia".

tego i zbierać datki potrzebne na odnowienie tegoż.

3) Narodzenie Pana Jezusa: Miejscem urodzenia jest Betleem. Święta Grota została sprofanowana przez cesarza Hadriana, który tu około roku 120 szerzył religję pogańską. W 400 r. Święta Helena wraz z Konstantynem wznieśli ponad Grotą wspaniałą bazylikę, która dotąd w tem miejscu istnieje, świątynia ta została uszkodzona w czasie buntu Samarytan w 528 a następnie odnowiona przez Justynjana w 531. Dziwnym trafem oszczędzili ją Persowie a w roku 1228 została ta świątynia oddana w opiekę Zakonowi O. O. Franciszkanów. W 15 lat później wymordowano członków zakonu, dopiero w 1309 sułtan Roku-ed-din przywrócił zakonowi dawne przywileje, on też zakon kierował pracami nad odnowieniem bazyliki. W roku 1537 zostali zakonnicy znowu uwięzieni przez Solimana II. a dalszych represji dopuszczali się nad nimi schizmatyccy Grecy, którzy objęli protektorat nad Jerozolimą. Poczęły się

szerzyć masakry ludności łacińskiej a w roku 1757 innowiercy siłą opanowali bazylikę Konstantyna, lecz nie mogli zagarnąć całkowicie Groty Świętej. W 1873 zamordowano w niej 5 modlących się zakonników. Opiekę nad Grotą Chrystusa sprawuje obecnie zakon O.O. Franciszkanów.

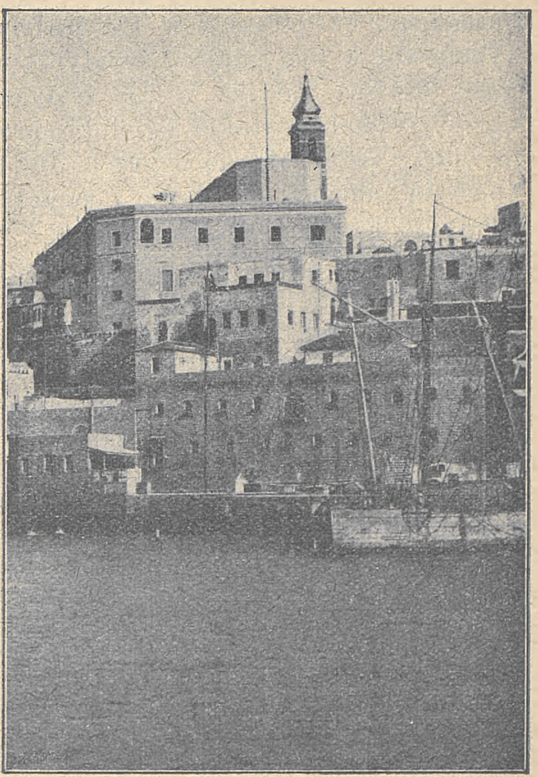
4) Ofiarowanie P. Jezusa w Świątyni Jerozolimskiej.

6. Odnalezienie Pana Jezusa w Świątyni. Świątynia w Jerozolimie, w której został znaleziony Pan Jezus w 12 roku życia jest trzecią z rzędu świątynią wzniesioną w tem samem miejscu. Pierwszą wzniósł Salomon w 966 roku przed Narodzeniem Chrystusa, drugą wybudowano za staraniem Zarobabel'a w 536 przed Nar. Chrystusa. Trzecia była powiększeniem drugiej i była dziełem Heroda około 20 roku przed Narodzeniem Chrystusa, około jej wzniesienia pracowało 10.000 robotników przez 18 miesięcy. Świątynia ta stała się świadkiem przepowiedni i cudów Chrystusa. Świątynia Jerozolimska została

zburzoną przez wojska Tytusa w 71 po Narodzeniu Chrystusa a w 135 Hadrian wybudował w tem miejscu świątynię na cześć Jowisza ale już w 333 budynek legł w gruzach. a statua świętokradczego władcy rozsypała się w proch. Juljan Apostata chciał odbudować pogańską świątynię lecz przeszkodziły temu częste trzęsienia ziemi. W 638 kalif muzułmański Omar zbudował na miejscu świątyni meczet, z chwilą gdy Krzyżowcy przybyli do Ziemi Świętej meczet zamieniono na kościół pod wezwaniem „Templum Domini“. W 1194 miasto dostało się w ręce Saladyna, który natychmiast przywrócił meczet a cały obszar koło świątyni zajęli Muzułmanie. Chrześcijanie muszą drogo opłacać prawo wstępu na owe terytorjum, Żydzi zaś całkowicie zostali wypędzeni.

Tyle jest pamiątek onych miejsc świętych związanych z rozmyślaniem tajemnic Różańca św. w części I-ej t. j. Radosnej.

(C. d. n.).

Jaffa.

Położenie kamienia węgielnego pod budowę nowego kościoła Św. Antoniego w Jaffie.

Jaffa czyli starożytne Joppe osiadło majestatycznie na wzgórzu wznosząc się ponad morze na wysokość około 50 m. Krzyżowcy uczynili z Jaffy, miasto obronne, a Ludwik Święty król Francji, naprawiwszy obmurowanie wzniósł 24 wież obronnych, następnie wybudował kościół i klasztor dla Braci Mniejszych Św. Franciszka. Tak kościół jak i klasztor zostały zburzone około roku 1267. Starożytne Joppe pozostało 4 blisko wieki bez historji. Pielgrzymi którzy tu lądowali byli podejmowani przez O.O. Franciszkanów, którzy ochotnie udzielali im gościny w swym klasztorze w Ramleh. W XVII w. Jaffa została

odbudowana a Franciszkanie uzyskali pozwolenie na założenie klasztoru i zbudowanie domu dla pielgrzymów. 12 maja 1775 r. Mahomet Beg obwołał się panem miasta, i skazał na śmierć Chrześćjan z trzema O.O. Franciszkanami. Trzydziestu tylko Chrześćjan uszło śmierci i masakry. Bonaparte w drodze do Egiptu zajął Jaffę 3 marca 1799, i dopiero Ibrahim Pacha syn Mehemed Aliego odebrał Jaffę w 1831. W 7 lat później gwałtowne trzęsienie ziemi zniszczyło miasto całkowicie. Zaludnienie które w roku 1880 obliczano na 10.000 mieszkańców wzrosło do dnia dzisiejszego do 60,000. Z tego 32:000 to muzułmanie, 20.000 Żydzi, 1.600 Katolików z tego 820 rzym.-kat., 360 Maronitów, 420 Melchitów potem 4.000 Schizmatyków, Greków, Armeńczyków, Koptów i blisko 1.000 protestantów. Kościół parafialny jest w rękach O.O. Fran., którzy zarządzają parafją. Kościół parafialny jest bardzo oddalony od dzielnicy Chrześćjańskiej. Urząd Kustodialny na żądanie władz kościelnych oraz na proś-

by Wiernych, postanowił zbudować nowy kościół, któryby odpowiadałby potrzebom, Wiernych. Z tej okazji dnia 15 lutego b. roku Najp. O. Aurelio Marottah, Kustosz Ziemi Św. w dniu święta przeniesienia relikwji Św. Antoniego z Padwy, poświęcił kamień węgielny pod budowę nowego kościoła. Uroczystość poświęcenia odbyła się przy pięknej pogodzie i w obecności władz oraz tłumów wiernych. Brat Jean Schoppen pochodzenia niemieckiego, który okazał wiele energji przy budowie kościoła w Damaszku, oraz przy budowie nowego klasztoru w Nazarecie, i tym razem narysował plany i kierował robotami gmachu, który zapewne będzie ukończony jeszcze przed końcem roku 700-letniej rocznicy śmierci Św. Antoniego z Padwy.

Uroczystość Św. Antoniego z Padwy. w klasztorze Św. Zbawiciela.

Klasztor Św. Zbawiciela, centrum misji franciszkańskich w Ziemi Św., został z okazji 700-letniego jubileuszu Św. Antoniego otwarty. Otwarcie było bardzo uroczyste, poprzedzone ceremonjami. Wieczorem 3 czerwca rozpoczął się obchód uroczystą nowenną i kazaniem ks. Bichara Farwagi. Słowa kaznodziei gorące i pełne cennych wskazówek, wywarły na słuchaczach wielkie wrażenie. Liczba słuchaczy codzień wzrastała i ledwo mogła się pomieścić w zbyt małym kościółku Św. Zbawiciela. Na głównym ołtarzu, jakby na tronie chwały widniała statua Św. Antoniego, zrobiona artystyczną ręką młodej i pobożnej Siostry Góran-

nina ze zakonu Sióstr Misjonarek. „Schola Cantorum“ ofiarowała swą klasyczną orkiestrę. Najprzew. O. Kustosz otoczony klerem, odprawił modły pontyfikalne, a hejnał franciszkański Betleem wygrywał do późnej nocy, najpiękniejsze swe utwory. Olbrzymi w swoich bezmiarach klasztor Św. Zbawcy, dzwonnica i kościół wspaniale oświetlone, zdawały się świadczyć o wielkiej radości, z jaką synowie Św. Franciszka czcili najsławniejszego ze swych Braci.

MODLITWA KRZYŻOWCA.

Ojcze i wiekuisty Boże nasz! Ofiaruję Ci Najdroższą Krew Jezusa Chrystusa na zadośćuczynienie za moje grzechy, za potrzeby Kościoła Świętego, za potrzeby Ziemi Świętej, za nawrócenie biednych grzeszników i za wybawienie dusz mąk czyścowych.

(Ma być odmawiana rano, w południe i wieczorem).

Jeszcze o górze „Tabor". 300-lecie zajęcia góry Tabor przez zakon Braci Św. Franciszka z Asyżu.

Tabor posiada wielkie znaczenie dla całego świata chrześćjańskiego, jako miejsce Przemienienia Pańskiego. Góra Tabor dostała się w ręce zakonu Braci Mniejszych dopiero w roku 1631, i to dzięki pomocy Mr. Franciszka de Varazzano. Po odzyskaniu Taboru, zbudowali Bracia Mniejsi na niej klasztor i odbudowali sanctuarjum „Transfiguracio". Góra Tabor służyła niegdyś za granicę między szczepami Issacharu i Zabulon. Po zajęciu Ziemi Obiecanej „Debora" zwołał pod broń 10.000 hebrajczyków, którzy poddali się pod komendę Barac'a, który szturmem zdobył Św. Górę. Hebrajczycy wyrazili swój podziw dla Jehowy w sławnej pieśni zwycięstwa nazwanej „Cantique Debora". Góra Tabor znana jest w Piśmie Św. z wielu porównań poetyckich i z przepowiedni. Według tradycji, sięgającej jeszcze czasów apostolskich, góra Ta-

bor była miejscem, na którem dokonał się akt przemienienia Pańskiego. Chrześcjanie zbudowali na niej sanktuarjum, a mała na ten czas, ilość zakonników, spędzała tam swe życie na pokucie i na modlitwie. W czasie krucjat w roku 1101 góra Tabor powierzona została Benedyktom z Niemiec, który potem w roku 1130 objęli klasztor de Cluny we Francji. W 12 lat później Benedyktyni ci w liczbie 72 osób zostali wymordowani. W 1255 papież Clemens IV. ofiarował Tabor, zakonowi rycerskiemu Św. Jana. Na ruinach tego właśnie zakonu Franciszkanie zbudowali w 1631 nowy klasztor, w 1924 poświęcono na górze Tabor nowo wzniesioną Bazylikę Przemienienia. Z okazji 300-set letniej rocznicy objęcia Góry Tabor urządzono wielki obchód, w którym wzięły udział wysokie sfery duchowieństwa i tłumy wiernych.

RZECZY CIEKAWE.

Arabskie czasopismo Al Hayat niedawno temu wystosowało odezwę do Wysokiego Komisarza Sir Chamello, w której oświadcza wyraźnie, że niewolnictwo istnieje jeszcze w Palestynie nawet pod rządem angielskim. Al Hayat przytacza kilka wypadków, gdzie dzieci sprzedawano po 100 dolarów do 125 a agencja brała 10% komisowego. List otwarty twierdzi, że wiele urzędników kupowało takich niewolników.

Niewolnictwo w całem tego słowa znaczeniu uprawia się jeszcze między Beduinami, narodem koczującym w Palestynie, Zajordaniu i Arabji. Niewolnicy używani są do ciężkiej pracy około gospodarstwa. Wprawdzie panowie ich

źle z nimi nie obchodzą się, ale niemają oni żadnej nadziei odzyskania wolności. Wiadomości te wywołały wielkie wrażenie — a ogólne zainteresowanie się tą sprawą, zmusi zapewne rząd do zbadania tej sprawy dokładnie.

Goście z Ziemi Św. w Polsce.

W miesiącach letnich bawił w Polsce O. Aureli Borkowski, Kapłan — Polak z Jeruzalem, który jest misjonarzem w Kustodji Ziemi Św. Znany jest może P.T. Czytelnikom, ponieważ zbierał w Polsce ofiary na polską kaplicę Św. Antoniego w Nazaret. W dniach najbliższych spodziewany jest przyjazd O. Stanisława Bulika z Jeruzalem — także Polaka, który jest obecnie Mistrzem ceremonji przy Grobie Zbawiciela. Wydał on „Przewodnik" po Ziemi Św. w języku polskim. Obecnie przyjeżdża z powracającą pielgrzymką słowacką.

Wręczenie broni Żydom w Palestynie na wypadek słusznej obrony przyczyną rozruchów.

Jaffa, w czerwcu.

Rząd wydał dzisiaj komunikat, jako odpowiedź na artykuł ogłoszony w dzienniku arabskim Al Gamia El Arabia", w którym tłumaczy, że nie miał zamiaru uczyć Żydów obchodzenia się z bronią, lecz wydał tylko osobnym kolonjom strzelby „Garmier", których nie wolno użyć, jak tylko na wypadek ostatecznego niebezpieczeństwa. Broń złożono do zamkniętych magazynów, które wolno otworzyć tylko w razie obrony. Mimo tego oświadczenia — ludność arabska burzy się — miejscami przychodzi do rozruchów z żądaniem cofnięcia rozporządzenia tego a nawet zlikwidowania kolonji żydowskich. Pisma żydowskie ostrzegają Rząd przed grozą.

WIADOMOŚCI Z PALESTYNY.

Pielgrzymki:

Wielkie rzesze pielgrzymów z całego świata, odwiedziły Miejsca Święte. Z końcem kwietnia i początkiem maja b. r. „Casa Nova“ Braci Franciszkanów przyjęła: jedną pielgrzymkę z Niemiec, pielgrzymkę wojskową Francuską, prowadzoną przez nieodżałowanej pamięci O. Remi Bonnet, zmarłego w kilka dni potem, 3) grupę Hiszpanów, 4) karawanę z Beyrouth, 5) pielgrzymkę z Włoch, ze Szwajcarji, złożoną ze 141 osób prowadzoną przez Mgr. Josepha Ambühl biskupa z Basal, oraz pielgrzymkę Węgierską, na czele której stał Arcybiskup hr. Jules Zichy z Kalosca. Na końcu przybyła narodowa pielgrzymka hiszpańska złożona z 50 osób.

Odkrycia.

Nowa misja archeologiczna złożona z przedstawicieli: Uniwersytetu Hebrajskiego w Jerozolimie, Uniw. Amerykańskiego w Harword, Szkoły archeologicznej angielskiej, oraz instytutu londyńskiego dla badań w Palestynie, rozpoczęła przed 2-ma tygodniami prace wykopaliskowe w Samarji. Misja ta odkryła dotąd broń rzymską w okolicach „forum". Broń ta pochodzi prawdopodobnie z 3 lub 4 wieku. Dalej odkryto ogromny basen z epoki rzymskiej i wiele przedmiotów mozaikowych z końca 4 wieku pochodzących. Za basenem znaleziono grobowiec zawierający mnóstwo waz, doskonale zachowanych, oraz świeczniki pochodzące z tej samej co wazy epoki.

Inne odkrycie przypadkowe:

Inżynierowie angielscy i palestyńscy, pracując nad naprawą rur starożytnych, pochodzących z epoki rzymskiej, natrafili na kamienny mur, będący ich

zdaniem, murem Jerozolimy, wybudowanym przez króla Dawida na kilka wieków przed erą chrześćjańską. Mur ten ciągnie wzdłuż linji prostej, i znajduje się na głębokości 10 metrów pod powierzchnią ziemi.

Sprawa Muru-Płaczu.

Mufti z Jerozolimy zapytany w czasie wywiadu z „Renter“ co myśli o sprawie decyzji komisji „El-Barrak“, odparł, że najwyższa rada Islamska opracuje częściową notę, w której poda swój punkt widzenia i żądania. Jakakolwiek by ta nota była dodał, nam nie pozostaje nic innego, jak pozostawić tę kwestję nadal w rękach Islamu, tembardziej, że chodzi tu o miejsce Św. Islamskie dotyczące spraw religijnych, a więc nader ważnych. Rada Jerozolimska nie może się zdobyć na rozstrzygnięcie tej kwestji osobiście.

Kongres Sionistyczny w Bale.

Po raz 17-nasty od roku 1897 przedstawiciele Sionistów w liczbie 250 zebrali się w Bale 30 czew. 1931 r. aby radzić nad sprawami Sionizmu. Wielu Arabów z Palestyny, Anglików a nawet samo Stowarzyszenie Narodów, śledzą z zainteresowaniem przebieg dyskusyj żydowskiego kongresu.

Sprawa bezrobotnych.

Jerozolima, w czerwcu.

Konflikt jaki wybuchł między robotnikami żydowskimi a przedsiębiorstwem arabskiem, w sprawie budowy dróg, spowodował w następstwie zatarg między policją a bezrobotnymi żydowskimi. Doszło do starcia w skutek czego 5 zostało rannych a 12 aresztowanych.

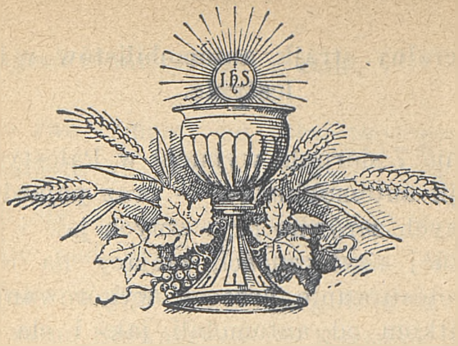
Generalny strajk automobilistów w Palestynie.

Dnia 7 sierpnia wybuchł w Palestynie strajk automobilistów — oraz pojazdów konnych zarówno prywatnych jak i publicznej użyteczności, mający na celu zaprotestowanie przeciw wygórowanym podatkom od automobili jak i cła od benzyny. Strajk trwał 24 godzin — i został na razie zlikwidowany — skoro Rząd poczynił pewne ustępstwa.

Baron Rothschild a Palestyna.

Paryż, 3 sierpnia.

Baron Edmund Rothschild, przyrzekł w swej deklaracji, udzielić pomocy sprawie osiedlania się w Palestynie, kolonistów żydowskich.

OFIARY

na Ziemię św. złożyli:

Br. Dydak od członków 5 zł., Zelatorka Teresa Babicka od członków 51 zł., Stanisław Rosenbeiger 1 zł., Marja Wilkowa od członków 18 zł., Anna Augustyniakówna 3 zł., Anna Holewa 5 zł., Marja Hojnacka, Felicja Tyras 10 zł., Zelator Piotr Stolarz od członków 21 zł., Marja Kremulówna 2 zł., Zelatorka Tekla Szurkowa od członków 20 zł. 10 gr., Zelatorka Marja Waligóra od członków 17 zł. 50 gr., Antoni i Stefanja Pardzińscy 10 zł., Marja Kwokowa 5 zł., Ze-

latorka Marja Pieniążek od członków 20 zł., Marja Krzyżanowska 3 zł., Zelator Franciszek Chroszcz od członków 42 zł. 50 gr., Wincenty Tomal 1 zł. 50 gr., Jadwiga Kostyra 25 zł., Zelatorka Marja Ostrowska od członków 14 zł., Zelatorka Apolonja Skowronek od członków 5 zł., Agnieszka Sieja 7 zł., Franciszka Zieleńska 5 zł., Członkini wieczysta Franciszka Ślązak 120 zł., Anna Koziarz 7 zł., Zelatorka Józefa Kominowska 49 zł. 50 gr., Katarzyna † Konstanty † Marjanna Bromscy 10 zł., Jadwiga † Antoni Dominiczak 10 zł., Marja Dyląg od członków 6 zł. 50 gr., Zelatorka Franciszka Leśniewska od członków 131 zl. 50 gr., ks. Prob. Wierzbicki z Orchówka 5 zł., Zelatorka Grzesiakówna od członków 30 zł.

Wszystkim P. T. Ofiarodawcom serdeczne składa się „Bóg zapłać“.

Zmarli członkowie Ziemi św.:

Marja Budzik, Marja Hwistek, Józef Neuwert, Karol Gauliczek, Zofja Gawenda, Zuzanna Utrata, Kasper Rybasz, Józef Biczysko, Ignacy Figura, Antoni Matuszek, Zofja Fijołek, Magdalena Grzegórzkiewicz, Marjanna Muroń, Karolina Albrycht, Katarzyna Krampiec, Janina Kustra.

„A dusze ich i dusze wiernych zmarłych przez miłosierdzie Boże niech odpoczywają w pokoju wiecznym".

Nowe brewjarzyki tercjarskie.

W Komisarjacie Ziemi Św. w Krakowie są do nabycia Brewjarzyki tercjarskie w nowem opracowaniu. Chcący je nabyć zwrócą się pod adresem:

KLASZTOR BRACI MNIEJSZYCH
(O.O. Reformaci)
Kraków, ul. Reformacka 4.

Wykaz odpustów zupełnych, których dostąpić mogą członkowie Armji św. Krzyża przy zwykłych warunkach w uroczystość Bożego Narodzenia, w Zmartwychwstanie Pańskie (Wielkanoc) i w godzinę śmierci. Zelatorzy Armji św. Krzyża dostępują jeszcze w Nowy Rok i w uroczystość Wniebowzięcia Najśw. Marji Panny. Noszący zaś dewocjonalia poświęcone w Ziemi św. dostępują odpustu zupełnego w uroczystości Pana Jezusa, Najśw. Marji Panny i Świętych Apostołów. Odpustu lat 7 i 7 kwadragen dostępują, jeżeli odmówią 5 razy *Ojcze nasz*, 5 razy *Zdrowaś Marjo* i 5 *Chwała Ojcu* na cześć pięciu ran Pana Jezusa.

Adres Komisarjatu Ziemi świętej:

O. Anatol Pytlik

w Krakowie, ul. Reformacka Nr. 4.

Odpowiedzialny redaktor i wydawca O. Anatol Pytlik
Zakonu Braci Mniejszych.